

24. MTNE: FIATAL KUTATÓK A TUDOMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

PETRUȚ DĂVID régész egyetemi tanulmányait a Babeș–Bolyai Tudományegyetem Történelem és Filozófia Karán végezte, 2007-ben szerzett diplomát. A történettudományok doktora 2014 óta. 2013 és 2016 között a Maros Megyei Múzeum kutatójaként dolgozott, majd 2018 és 2020 között az Erdélyi Múzeum-Egyesület munkatársa volt. 2017-től a BBTE Magyar Történeti Intézetének társult oktatója, 2020 óta adjunktusa, 2024-től pedig az intézet keretében működő Régészeti és Művészettörténeti

Tanszék vezetője. Az erdélyi magyar régészeket tömörítő Pósta Béla Egyesület alelnöke, valamint a Magyar Tudományos Akadémia külső köztestületi tagja. Kutatási területe a római kor régészete és anyagi kultúrája, továbbá a római síremlékművészet, epigráfia és ikonográfia, valamint az erdélyi régészet története. A 2018-ban megjelent régészeti monográfiájában (*Pottery and Military Life. The Ceramic Assemblages from the Barracks of the Auxiliary Fort at Buciumi, Dacia Porolissensis*) a Szilágy megyei Vármezőn található, *limes* menti római katonai tábor kerámialelet- anyaga alapján rekonstruálta a tábori élet különböző aspektusait, különös tekintettel az ellátásra és a katonák fogyasztási szokásaira. A római kori világítás és világítóeszközök kutatásán belül több interdiszciplináris tanulmányban foglalkozott a katonai barakkok fényellátásának kérdésével, valamint a Daciába érkező idegen közösségek által használt világítóeszközökkel. Tanulmányai jelentek meg a Szilágy megyei Porolissum római kori síremlékeiről, továbbá Erdély római korának 19. századi magyar kutatóiról is.

A Magyar Tudomány Napja Erdélyben 24. fórumán elhangzó előadás:

Megjegyzések a római kori Napocán előkerült világítóeszközök régészeti értelmezési lehetőségeiről

A világítóeszközök, különösképpen az olajmécsesek, különleges helyet foglalnak el a római principátuskor (Kr. e. 1–Kr. u. 3. század) anyagi kultúrájában. A viszonylag nagy számban fennmaradt leletanyag fontos régészeti forrása a korabeli mindennapi életnek, ugyanakkor előállítási, forgalmazási és használati sajátosságainál fogva a mécsesek elemzése hozzájárulhat a kereskedelmi hálózatok, valamint az egyéni és csoportos emberi mobilitási tendenciák feltérképezéséhez. A rendszerváltás óta eltelt több mint harminc évben a Kolozsvár belvárosában zajló, nagyszámú mentőásatás révén jelentősen bővültek ismereteink a római kori Napoca városáról. Az elemzés kiindulópontját a Ferenc-rendiek utcájában (napjainkban Victor Deleu) feltárt, római kori lakóházkomplexumból származó kerámia-, bronz- és vasmécsesegyüttes képezi. A jelen előadás a fenti szempontok mentén igyekszik ismertetni a Kolozsváron előkerült, rendkívül érdekes régészeti leletegyüttest.